

„За хоро-то врѣме доди :
 „Иди и азъ казвамъ.
„Иди, глѣдай дур' си момъкъ,
 „Чи къто ти впримчилъ —
„Туку видишь — лолка, врѣськъ
 „Тъ и миръ ни ти давялъ.
Попохвана си брадж-тѫ
 И около поглѣдна
И поклати си главж-тѫ :
 — „Ни-дѣй глѣда дѣда ! ...
„Ехъ ! кога бѣхъ азъ, тѣкъзви :
 „Младъ, зеленъ, кътъ тебя . . .
„Къто чуяхъ за тѣквози —
 „Свѣта ще преброділъ ! . . .
„Кой да играй рѣченици
 „Къто меня много ?
„Кой да чупи медѣници
 „И да са бори толко ?
„Пусто сърце пакъ е въ меня,
 „Нѣ снага-та тежка
„Ахъ, когато бѣхъ кътъ тебя —
 „Тогасъ не бѣ тѣжка ! ...
А пѣкъ Ненчо ся наведи —
 Рѣкъ му цълуна —
Сички стари тѣй изрѣди
 И отъ од'ра слѣзна.
— „Прощавайте дѣдо и бабо
 „И вы сички кѣщни ;
„Азъ ви сторихъ труда много,
 „Нѣ не ми дирете.
Къто слѣзи отъ сълбж-тѫ —
 Баба подиръ него,
А пѣкъ Дешка из' градинж-тѫ
 С' киткѣ срѣщу него
— „Туй отъ меня, бачо Ненчо,
 „Нѣ, да си миришишь . . .
„Май ни й едъръ бусиляка,
 „Нѣ да ве ни диришишь . . .